

Albina

Revistă Enciclopedică Populară Apare în fie-care Duminică

No. 39.

Abon. în țară pe an Lei 5 $\frac{1}{2}$ Abon. în străin. pe an Lei 8
6 luni » 3 $\frac{1}{2}$ Un număr 15 bani

Pentru anuniuri 1 leu linia. Măa publicitate 5 bani cuvîntul.
Manuscriptele nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ión Kalinderu

P. Garboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Const. C. Pop.-Tașcă
Gr. Teodossiu.

S U M A R :

P. S. Silvestru, Predică.—Ion Kalinderu, Industria lăptăriilor.—G. C., Bótele.—
Dr. Șaabner-Tuduri, Predealul.—O minune în știință.—R., Dile mari.—Invențiune
pusă în practică.—De la Olt, Contra alcoolismului.—Hristea N. Tapu, Chira.—
C. Dumitriu, Locuința săténului.—Mêrul.—Irimia Popescu, Bótele piciorului por-
cului.—C., O inspecție a d-lui Kalinderu la Predeal.—Bibliografie.—Informații.—
Apel.—Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Din interiorul lăptăriei de la Periș.—Gara Predeal.—Poiana Ta-
pului.—Mêr creșese.—Mêr.—Pagina glumetă: Scăpat de mórte.

NOUA REVISTĂ ROMÂNĂ.

PENTRU

POLITICĂ, LITERATURĂ, ȘTIINȚĂ ȘI ARTĂ

— Apare la 1 și 15 a fiecărei luni —

Cu colaborațiunea celor mai distinși scriitori, sub direcțiunea d-lui
C. RADULESCU-MOTRU.

Fie-care No. al Revistei cuprinde articole politice și economice asupra chestiunilor de actualitate; studii literare și științifice; poezii, novele, lectură recreativă, etc., etc.

«Noua Revistă Română» ține în curent pe cititori cu întreaga mișcare culturală română.

— ABONAMENTUL PE UN AN 24 LEI — UN EXEMPLAR 1 LEU —

De vânzare la principalele librării din totă țara

Un No. de probă se trimite gratuit după cerere

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : BUCURESCI, PASAGIUL ROMÂN, 20.

AVIS IMPORTANT

La 30 Septembrie 1900, se încheie al III-lea an al existenței revistei Albina. Constatăm cu părere de rău, că un mare număr dintre abonați, nici pînă acum n'au îngrijit a-și plăti micul cost al abonamentului, ba unii chiar datoresc abonamentul pe câte doi ani. Contra obiceiului altor reviste, noi n'am trimis de cât acelor ce au cerut revista, fie semnând o listă de abonament, fie prin cereri personale. Am făcut nenumărate avise de plată celor întârziați, cheltuind bani și timp. Aceste cheltuieli pentru prețul de 5 lei, cât costă abonamentul anual, sînt împovăratore pentru noi.

Rugăm dar cu insistență pe onor. noștri abonați să binevoiască a-și achita cât mai neîntârziat sumele ce datoresc, nefînd de cât o chestie de cinste din partea d-lor.

Pentru anul al IV-lea, care începe la 1 Octombrie 1900, facem cunoscut că nu se va mai trimite revista de cât acelor domni abonați, ce vor înainta costul abonamentului, cel mult pînă la 25 Septembrie 1900, sau ne vor încunoscîntă că doresc a continuă abonamentul. Orice cerere de abonament, însoțită de cost, va fi de îndată satisfăcută, ori în ce timp va fi făcută. Abonamentele încep: la 1 Octombrie, 1 Ianuarie, 1 Aprilie și 1 Iulie a fie-cărui an.

PREDICĂ

Ținută în biserica din Codăesei (Vasluiu) (1).

Bine-cuvîntarea Domnului fie cu voi toți.

Iubiții mei,

Bine-cuvîntați sînt omenii cari umblă în legea Domnului ; bine-cuvîntați sînt omenii cari iubesc pe Dumnezeu, cari se iubesc pe sine și pe aprópele lor ca pe sine ; bine-cuvîntați sînt omenii cari aduc la îndeplinire poruncile Domnului. Și poruncile Domnului nu sînt multe, dar sînt cuprinđetóre. Eú cu acéstă ocasiune vė voiú atrage luarea aminte a d-vóstră asupra lor, citându-vi-le și explicându-vi-le pe cât timpul ne va îngădui. Așá, întáia și cea mai mare poruncă este: Să iubesci pe Domnul Dumnezeu tėu din tot sufletul tėu, din totă inima ta și din tot cugetul tėu. Iar a doua asemenea aceleia : să iubesci pe aprópele tėu ca pe tine însuși. Vedeți, dragii mei, cât sînt de scurte dar mult cuprinđetóre poruncile Domnului. Să iubesci pe Dumnezeu, pe sine și pe aprópele ca pe tine. Iubirea este temelía tuturor bunelor relațiunii și raporturi și între om și Dumnezeu și între om și om.

Iubiții mei, față de iubirea către Dumnezeu vė voiú spune numai atáta că simțul de recunoscínță către cela ce ne-a făcut și ne dá cele trebuitóre, ne impune a-l iubi și decí a-í ímplini poruncile.

Iubirea de sine și de aprópele se împarte în douė, după cum și omul e compus din douė părți, adică trup și suflet. Amíndouė aceste părți ce compun pe om, forméză obiectul iubirei omului pentru sine și pentru aprópele.

Omul mai întáiu trebuie să îngrijescă de trupul sėu ca să fie pe deplin sánátos, fiind acesta locuința sufletului pe pămînt ; și pentru ca să fie el deplin sánátos trebuie să-í dea hrană bună la timp, ímbrăcăminte conform anotimpului, a nu-l pune la muncă peste măsură și a-l feri de orí-ce lovire și primejdie de afară. Când aceste lipsesc, trupul omului se vatămă. Dar el se vatămă și când íi dá prea multă

Predici populare ținute de P. S. Silvestru, Episcopul Hușilor, cu ocazia vizitelor canonice din județul Vasluiú în tóamna anului 1899, extrase din rostul P. S. Sale când le pronunță, de Alexandru Ghiga, licențiat în Theologie.

mâncare și cu deosebire prea multă băutură, beție, adică prea mult vin și rachiū amestecat cu felurite substanțe vătămătoare și otrăvitoare, cum obicinuiți d-vastră a bea, și încă a bea peste măsură. Se mai vatēmă încă trupul și prin o viață neregulată, adică când face cine-va nóptea și și ziua nópțe și când trăesce destrânat.

Cine nu se feresce de aceste nu se iubesc pe sine și deci calcă porunca dumnezeiască care-l îndatoresce de a se iubi.

Cumpătarea în toate este ca sarea în bucate. Înțeleptul Solomon țice : «Tot lucrul, măsura îl împodobesc». Tot ce e în lume, ca de pildă, pâine, sare, legume, carne, vin, rachiū, otravă chiar, și altele sint folositoare omului, când le întrebuințază bine și la timp. Pentru acesta s'au făcut chiar și legi bisericesci și civile ca, întrebuințând toate în bună regulă și cumpetat, omul să trăiască zile multe.

Intre aceste legi bisericesci și civile sint și acelea privitoare la căsătorie. Ele prevēd ca partea bărbătescă și femeiască ajungēnd la virsta legală să se căsătorească ca așa să pótă duce o viață regulată și morală. Intreb acum, când aceștia nu se căsătoresc la virsta legală, ci trăesc așa — ca dobitocele — dându-se la o viață destrăbălată și făcēnd tot felul de răutăți, le merge lor ore bine, sau se ruineză atât trupesce cât și sufletesce? Sigur că se ruineză. Când cine-va mănâncă și bea prea mult adică mai mult de cât are el nevoie, ore își lungesce sau își scurtază viața? Ș'o scurtază; pentru-că tot ce i este peste măsură, tot abuzul este vătămător, tot abuzul este păcat, și tot păcatul mai curīnd sau mai târziu se pedepsece; cine calcă porunca iubirei de sine față de trup, se pedepsece în mod firesc. «Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnăvesce trupul», țice o cântare bisericescă.

Deci dacă către trup are omul atâtea datorii de împlinit, are atâte rele de înlăturat ca să fie el pe deplin sănătos, de folos sieși și țării sale, apoi nu are el și nu trebuie să aibă o deosebită grijă pentru sufletul său, care, după cum țice însuși Mântuitorul Nostru Christos, este mai mare de cât trupul? Negreșit că da; căci sufletul fiind partea de căpetenie în om, trebuie să fie și el bine îngrijit, să i se dea și lui hrana trebuitoare. Dar hrana sufletului este învățătura pe care copiii o capētă în școlele mici de la învățători, iar

ómenii mari învățați și neînvețați o capătă în școlele mari sau în biserici de la preoți. Hrană a sufletului este și po-căința și împărțășirea cu sf. trup și sânge al Domnului, care se capătă tot prin biserică și preoți. Stăruiți dar a căpeta câte trele aceste feluri de hrană sufletească, care pe lângă că vă va ajuta foarte mult și la buna stare a sănătății, vă va face să dobândiți viață fericită și vecinică în cea-laltă lume.

Dar, iubiții mei, în porunca despre iubirea de sine se adaugă ca să iubesci și pe aprópele, și să-l iubesci întocmai așa cum te iubesci și pe tine. Prin urmare, datoriile cari le aveți față de trupurile și sufletele d-vóstre le aveți și către aprópele d-vóstre, adică către orí și care om. Cum că tot omul e aprópele nostru, explică însuși Domnul Christos prin pilda cu cel cădud în tâlhari.

Acum să vedem întru cât d-vóstre iubiți pe Dumneđeú, pe sine și pe aprópele.

Cea întâiu dovadă a iubirei de Dumneđeú este când faceți ceea ce El vă poruncesce. Așa, El vă dice să vă iubiți pe sine și pe aprópele ca pe sine. Acesta se face prin îngrijirea de trupurile și de sufletele d-vóstre și ale altora.

Intre alte îngrijiri, fie pentru sine, fie pentru alții, după cum am arătat mai sus, este și învățătura ce se primesce, parte de la școla restrinsă unde învață copiii și tinerii, parte de la școla comună — de la biserică, de unde au toți ce învăță.

(Sfîrșitul în No. viitor).

P. S. Silvestru
Episcopul Hușilor.

Fiți iertători.

— De câte orí trebuie să iert fratelui meu? Nu e destul pînă la a șeptea óră?

— Nu pînă la a șeptea óră, ci de șepte orí câte șepte.

Numai prin ertare va puté domni pe pămînt frăția între ómenii.

INDUSTRIA LĂPTĂRIILOR

O circulară a d-lui Ion Kalinderu către agenții Domeniului Coronei.

Domnule Agent,

na din industriile cari activează mult dezvoltarea comerțului, și contribuiesc la propășirea agriculturii, este aceea a produselor derivate din lapte.

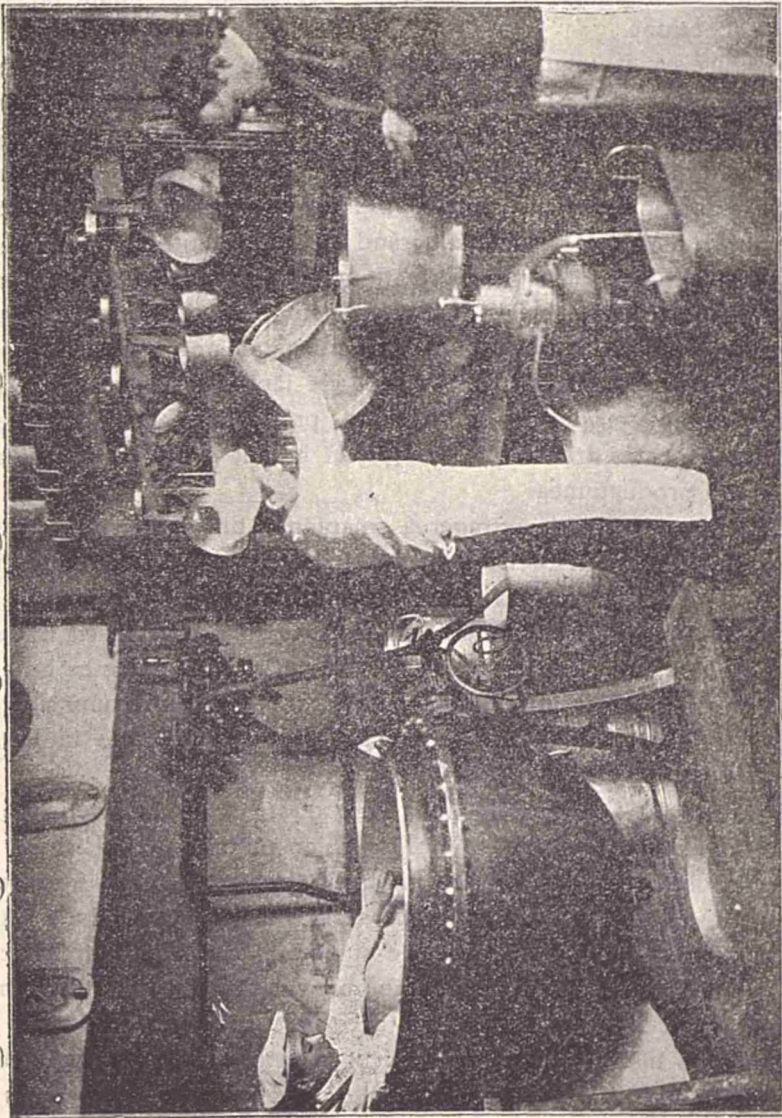
Industria lăptăriilor merită cu atât mai mult încurajarea noastră, cu cât de starea de prosperitate în care se află dinsa, atârnă în mare parte și îmbunătățirea vitelor dintr'o țară; și de ore-ce vitele prin bălegarul lor contribuiesc la îmbunătățirea pământului de cultură, vedem cum din întemeierea unei asemenea industrii poate trage folos și plugăria propriu disă. Că în adevăr cultura pământului se găsește în strânsă legătură cu creșterea vitelor și gradul de industrializare a produselor lor, o vedem și în faptul răspândirii livezilor artificiale, a trifoiului, lucernei, sfeclei de nutreț, în unele țări din apusul Europei, țări cunoscute prin industria lor de produse lăptoase. Unele dintre aceste plante de nutreț, cum sînt leguminosele, curățesc prin cultura lor pământul de buruene, făcându-l mai propriu pentru cultivarea cerealelor; iar prin faptul că pătrund mai adânc în pământ, sînt în stare de a se hrăni din subsol, dându-ne deci întru cât-va puțința de a ne folosi și de această pătură de pământ.

Infînțarea lăptăriilor nu se va face nici odată în bune condițiuni în țara noastră, dacă cultura plantelor de nutreț nu va câștiga o mai mare întindere. Și acesta mai întâiu din cauză că fînețele naturale se restrâng în fie-care an pe măsură ce se întinde cultura cerealelor și plantelor industriale, și al doilea din pricină că imașul și fînețele nu pot da un nutriment atât de hrănitric ca livezile artificiale.

Produsele laptelui au valoare mare; bunăoară cașcavalul, a cărui consumațiune a atâta de întinsă, este un produs alimentar a cărui însemnătate pentru hrănirea poporului a fost și este nespuse de mare, de ore-ce întrunesc două condițiuni esențiale pentru a fi atât de popular: estinătate ca preț, unită cu o mare valoare nutritivă. Strămoșii noștri, Romani, așa de pricepuți în ale economiei casnice, l-au numit *caseus* (cibus) de la cuvîntul casă, ca fiind un aliment al familiilor sărace. El este însă un aliment plăcut pentru toate cla-

sele sociale, căci a fost și este servit pe masa bogatului ca și pe aceea a săracului.

Fabricarea brânzei constituie o însemnată industrie în Elveția și

Din interiorul lăptăriei de la Paris.

reputația sa este atât de mare în cât se exportază în lumea întreagă.

O altă țară — Belgia — destul de mică, al cărei pământ agricol este foarte restrâns, din cauza enormei dezvoltări a industriei, se îndeletnicește cu stăruință și multă isbândă, cu industriile derivatelor de lapte.

Incepând însă să se simtă efectele concurenței Olandei, Danemarcei, Franței, Elveției, Belgia pentru a susține lupta cu rivalele sale, și a-și păstra rangul pe piețele lumii, a fost nevoită să-și îmbunătățească mijlocele de fabricațiune dezvoltând tot odată pe cele de producțiune.

Producerea laptelui, e împărțită în Belgia între mai multe miș de proprietari și de arendași cari fiind izolați n'ar fi putut să cumpere aparatele moderne de prelucrare a laptelui, nici să-și facă fiecare clădirile speciale necesare. În fața concurenței streine s'a făcut o mare mișcare pentru a uni pe toți producătorii mici în societăți cooperative. Aceste societăți lucrând cu puteri unite, au putut să-și procure mijlocele cele mai perfecționate de producțiune și să pună în capul lucrărilor specialiști renumiți pentru conducerea afacerilor. În același timp s'a creat, cum am constatat noi înșine la expoziția de la Bruxelles din 1897, școli de lăptărie, școli cari au dat rîndele așteptate, de ore-ce învățând producătorii metodele cele mai bune pentru transformarea laptelui în unt și brînză, s'a stimulat însăși producțiunea.

În general vorbind, extragerea smântînei din lapte s'a perfecționat foarte mult. Ast-fel, în loc de a lăsa laptele să stea multe zile în vase, se varsă picătură cu picătură într'un vas care se învîrtesce cu iuțelă foarte mare. Smântîna se desparte cu chipul acesta îndată de laptele bătut, care în loc să se acrescă, rămîne dulce ca brînză de Brie, fiind chiar întrebuițat la fabricarea Camembertului și altor brînzeturî fine, ast-fel cum se practică și la lăptăria de la Periş, care pe cât știți este o instalație cu totul modernă.

Fabricațiunea cașcavalului bun, cere o atențiune neîntreruptă și un local ferit de razele sórelui și chiar puțin umed. Pivnița în care se depun produsele spre păstrare, trebuie să albă ferestrele astupate, iar temperatura ei trebuie să se menție neschimbată între 10 și 20 de grade. De aceea este și natural că nu pòte fi fabricat de cât în instalațiunî perfecționate care cer capitaluri mai mari, neaccesibile micilor proprietari, dar accesibile unei cooperative.

N'ajunge însă numai să se fabrice cașcavaluri și brînzeturî bune, trebuie de îngrijit și de desfacerea lor, trebuie să li se creeze drumuri spre țerrile ce au nevoie de aceste produse. De aceea Belgia pentru a dezvoltă și mai mult producțiunea față de avîntul luat de export, a primit în școlile sale de lăptărie multe fete mici, cari au învățat metodele cele mai îngrijite și cele mai practice ale fabricațiunei untului și brînzeturilor.

Mă întreb de ce scumpa noastră Românie, căruia urăm din totă inima să ajungă odată Belgia răsăritului, nu caută să meargă pe același drum? Avantajele firești sînt de partea noastră, avem un teritoriu cu mult mai mare de cît acela al Belgiei și un pămînt mult mai bogat. De ce n'am căutat a înființa pe teritoriul nostru lăptării organizate ast-fel în cît să pótă fi lăptării model? Turmele de vaci sînt numeroase la noi; cu îngrijire bună, ele pot să ajungă la un venit mare, dacă am sci să desfacem cu preț produsele lor.

Țăranii noștri însă, cari nu prea sînt pătrunși de simțul economiei, nu înțeleg și nici nu vęd că de la înmulțirea mijlócelor de producție urměză îmbunătățirea situațiunii lor.

Ast-fel, ei nu pun deosebită scrupulositate în alegerea vacilor de lapte și nu prea pörtă grijă de viitoarele generații, căutând ca taurul, părintele viitorului vițel, să fie bine conformat. Dinșiil nu sciú că forma corpului, diferitele calități, unele bóle și chiar unele defecte se transmit de o potrivă de la mamă în fiú ca și de la tată în fiú.

Alegerea animalelor de prăsilă este decí o chestiune fórte grea și nu se póte formă o rasă bună de vite de cît după mai multe generațiuni, prin o muncă sárguitóre, prin alegerea continuă a vitelor bune și prin înlăturarea de la reproducție a tuturor acelor ce nu corespund scopurilor ce urmárim.

Pe cătă vreme nu se va avé în vedere și la noi principiile ce am expus mai sus, rasa noastră de vite va degenera mereú din tóte punctele de vedere și vacile, căci de ele ne ocupám în special acum, vor ajunge din ce în ce mai rěu conformate și fiind și rěu întreținute vor da lapte cu atát mai puțin.

Țăranii, domnule agent, trebuie să fie deplin convinși că nu e nevoie să ducă în oraș spre vîndare vițeiil cei frumoși și bine conformați din pricină că ar puté căpěta pe ei un preț ceva mai mare, ci tocmai aceștia trebuie păstrați pentru trebuințele gospodăriei lor, și să se desfacă de cei mai piperniciți, căci cei d'ntáiu, crescînd le vor aduce folóse cu mult mai mari de cît aceștia din urmă. Trebuie decí cu orí-ce preț să inspirați sátenilor ideia ca să caute ca animalele din jurul caselor lor să fie cît se póte mai bune, căci făcîndu-se la tóte ocașiile o bună selecțiune, starea rea de lucruri ce domnesce acum va trebui să se schimbe odată.

Am aúdit une-orí dicîndu-se la țară, că cine a vędut cum se face bránza de oi, nu o mai mánáncă nici odată. Acest chip greșit de a cugeta, e fórte rěspándit. Acéstă idee e însă atát de

mult greșită, din pricină că puține produse sînt mai gingașe ca acele derivate din lapte și ca laptele însuși, căci cea mai slabă substanță acidă pòte să-l descompună, cea mai mică necurătenie pòte să-î dea un gust neplăcut, cel mai ușor mijos și-l însușește, mișcorându-î ast-fel valoarea comercială.

Cred că din cauza modului greșit de lucru, produsele țărănesci cum e laptele, untul și brînză sînt calitativ fòrte inferiòre, ast-fel că une-orî nici nu se pot vinde pe pîțele orașelor, și chiar dacă se vînd, prețurile luate sînt de cele mai multe orî relativ fòrte mici.

(Sfîrșitul în No. viitor).

Ion Kalinderu

Administrator.

BOALELE (1).

Să nu-mî uît vorba cu numele acestea. Eû nu sînt doctor, și tòte cîte vi le-am spus, nu sînt de la mine, ci le-am citit și eu pe ici pe colea. Un doctor vi le-ar fi spus mai „pe sciință,” mai cu adîncime. Dar am băgat de sêmă, că tocmai de aceea doctorii rar pot să ne facă pe noi mireniî într'ale doctoriei să înțelegem ceea-ce ne spun ei cînd scriu. De n'ar fi afurisitele alea de vorbe latinesci și grecesci, ba cîte-odată păsăresci, căci nu sînt nici dintr'o limbă pămîntescă! Vedeți d-vòstră, un doctor nu dice *inimî inimă*, ci numai *cord*, că dice că așa e pe latinie, nu dice plămîni, ci numai *pulmonî*, pentru-că pulmonî nu e nici într'o limbă de pe pămînt, e curat păsăresce, și ferescă Dumneđeu să dică *creerî* ci nu știu cum, tot pe-o limbă străină. Apoi nu te slăbesce din *pneumonie*! Săraca vorba nòstră *aprinde de plămîni*, așa de bună și cu mult mai adevêrată de cît *pneumonie* (căci asta pe grecesce însemnăză numai «ceea-ce aû plămîni»), dar, mai pre sus de tòte, e înțelșă de tótă suflarea românescă și e frumos spusă și cuminte. Ne închinăm doctorilor și sciinței și — bine înțeles ne rugăm lui Dumneđeu să n'avem nevoie de dînșii — dar cînd avem, noi le-ascultăm povețele și ne încredem în ei. Da, să ne încredem, că, uite e rêu cum fac țăraniî cari alêrgă la babe și la descântece orî lasă bóla să-și facă mendrele, și numai la doctor nu se duc, că dic ei: «ce să scie doctorul?» Ce să scie? Apoi învêțați, din tòte țările lumii și de miî de ani, tot cercetêză și caută, și să nu scie cît o babă neputinciosă care n'a ieșit din satul ei? Apoi, învêțați aceia cari îți sciî spune cu lunî, cu ani, cu sute de ani înainte, cînd va fi întunecime de sòre și de lună, aceia care pătrund taînele ce-

(1) Veđi No. 36 al «Albinei.»

rului, să nu pótă sci ce e în plămânile tale? Și să pótă baba, care nu scie câte degete are la o mână?

Atâta mi-e ciudă pe doctori, că pot să lămurescă prin scrisore pe ómenii de la țară ce sînt bólele și cum se nasc, și cum le poți vindecă—dar ei nu se potrivesc limbii și felului de a gândi a țaranilor. Prin gazete, prin reviste și prin cărți de-acelea făcute anume pentru țărani, așa cum e și «Albina» noastră, sînt mulți doctori cu dragoste de némul nostru — și să ni-î ție Dumneđeũ — cari vreaũ să lămurescă pe țărani și să le dea povețe. Frumos și vrednic de laudă li-e gîndul, dar mai tot-d'a-una li-e fără folos. Îți ingrămădesc la vorbe latinesci și pásăresci, și-apoi tu, biet creștin doritor de a sci câte-cevã, pasã-mi-te să înțelegi ce spune doctorul! Nu te mai slăbesc din vorbe de-ale lor — par-cã tótã lumea le scie! — și te lasã mai încurcat de cum ai fost. Dacai sciut cã aprinderea de plămâni e o bólã a plămânilor și vine din rēcělã, dupã ce-ai cetit ce-a scris doctorul rêmãii cu gîndul cã aprinderea de plămâni e o bólã a degetelor de la picioré și o capeți când mănânci prea multã peltea de gutui.

Acestea nu vi le spun d-vóstrã. Aș vrea să fie spuse pentru doctorii cei bine-voitori ai țărănimii și-ai ómenilor mai de rînd, cã-î rugãm cu toții să nu înceteze a ne învățã ceca-ce sciũ, dar să ni le spue mai romãnesce și mai pe-omenie, ca să le înțelegem spusele. Cã, precum de gēba bați tóca la urechea surdului, tot așa de gēba vorbesci latinesce și franțuzesce Romãnului.

2. Reumatismul.

Bólele numite una reumatism și alta podagrã, tot din ręcělã își aũ începutul, dar nu la fel cu catarurile. Reumatismul este o aprindere a muschilor, iar podagra a încheeturilor. Amîndouē sînt bóle grozave — dar podagra tot e mai rea — și vin cu dureri mari, așa de mari în cât mulți ómeni înebunesc orî cautã să-și facã singuri sfîrșitul. Sã ne ferescã Dumneđeũ de ele!

N'ați uitat din rîndul trecut, când vë vorbeam de cataruri, cã aceste se nasc prin ingrãmãdirea sãngelui spre părțile numite mucóse ale trupului, când pîlea e rēcitã și sãngele se trage înãuntru trupului. Tot prin ingrãmãdirea de sãnge se nasce și reumatismul, dar într'altfel.

În trupul nostru este o ardere necontenitã. E o cãldurã mare în noi, care topesce materiile ce intrã în stomac, curãțã și alege, dã afarã ce e de prisos și necurmat are de făcut vr'o trebã. Între materiile hrãnitóre în trupul nostru este și albumina — numitã așa, pe latinesce, cãci e una cu materia din albușul oului — care trebuie topitã și arsã, ca să ne fie de folos și să intre în sãnge. Când trupul nu o póte topi și arde, albumina e primejdiosã, cãci rêmãne nemistuitã în trup. Prin topirea și arderea ei se nasc nisce sãruri tari,

numite ale udului, căci ele fac ca udul să fie sărat, nisele săruri care ar fi — ca să înțelegi — un fel de cenușe a albuminei. Acele săruri ajung în sânge și dau gónă prin tot trupul, dar sângele nu le poate suferi, căci sînt otrăvuri, de aceea le aduce frumușel prin rînichi în bēșică și le dă afară. Dacă poate! Se înțelege că poate, câtă vreme omul e sănătos. Când omul se îmbolnăvesce, atunci nu le mai poate da afară sau din potrivă: când dintr'o pricină ori alta, nu le mai poate da afară, atunci omul se îmbolnăvesce.

Sărurile albuminei — cenușa ei — trebuie să fie dizolvate — adică topite, cum dăcem noi mai țărănesc, — așa cum se dizolvă sarea în apă. Și așa topite alergă prin trup și apoi ies dintr'însul prin bēșică. Și nu se topesc de cât în apă, și mai ales în apă tare caldă. Iar sângele nostru, și țesăturile, au și destulă apă și destul de caldă ca să pótă topi sărurile albuminei. În apa mai rece, sărurile nu se topesc, ferescă Dumneșeu, ci rămân tari, bucățele de sare, «cristale» cum se numesc.

Eți cred, că acum începeți a bănuți cum se naște reumatismul. Dacă sângele e prea gros și n'are destulă apă, el nu poate topi sărurile udului și acestea îngroșă și mai tare sângele căci sînt solide, sînt nisip și piatră. Iar dacă sângele răcesce pe încetul, apa din el nu e destul de caldă ca să topescă sărurile; iar dacă sângele răcesce dintr'o dată, sărurile se întăresc și ele dintr'o dată, se fac cristale, adică îngheață, și atunci simțim că par'că ne străpunge cu ace prin partea trupului care a răcit. Cristalele acelea trecînd prin mușchi îi supără, îi înflăcăreză pînă ce ei s'aprend. Atunci e gata reumatismul.

Podagra e un reumatism al încheieturilor, mai ales la picioare. Reumatismele puternice, cari se întind aprópe peste tot corpul se numesc de țărani «Din-iele» sau «Dintru-iele», căci se crede că peste cel bolnav au dat Ielele, și i-au amețit capul, i-au asurșit urechile, i-au mușit glasul și i-au luat puterea din mîini și din picioare.

Or fi fiind Iele în lumea asta — măcar în capul cui crede că sînt — dar ele au altă trebă, nu să schilodescă ómenii. Bóla «din iele» o capetă ómenii cu deosebire primăvara, când dorm pe pămîntul gol și umed, mai ales când sînt puțintel afumați cu rachiú. Când se scólă, în tóte ósele au câte-o bóla și, de obiceiú, le pierd glasul și aușul, și-apoi se vaiță de «Iele și de măsele.» Pricepeți d-vóstră, ce sînt Ielele!

Cei-ce au frumosul obiceiú de a se îmbătă, și și mai frumosul obiceiú să se trântescă beți într'un șanț și să dormă aceștia nu scapă de Iele. A copiilor e împărăția cerurilor și a bețivilor e împărăția Ielelor.

G. C.

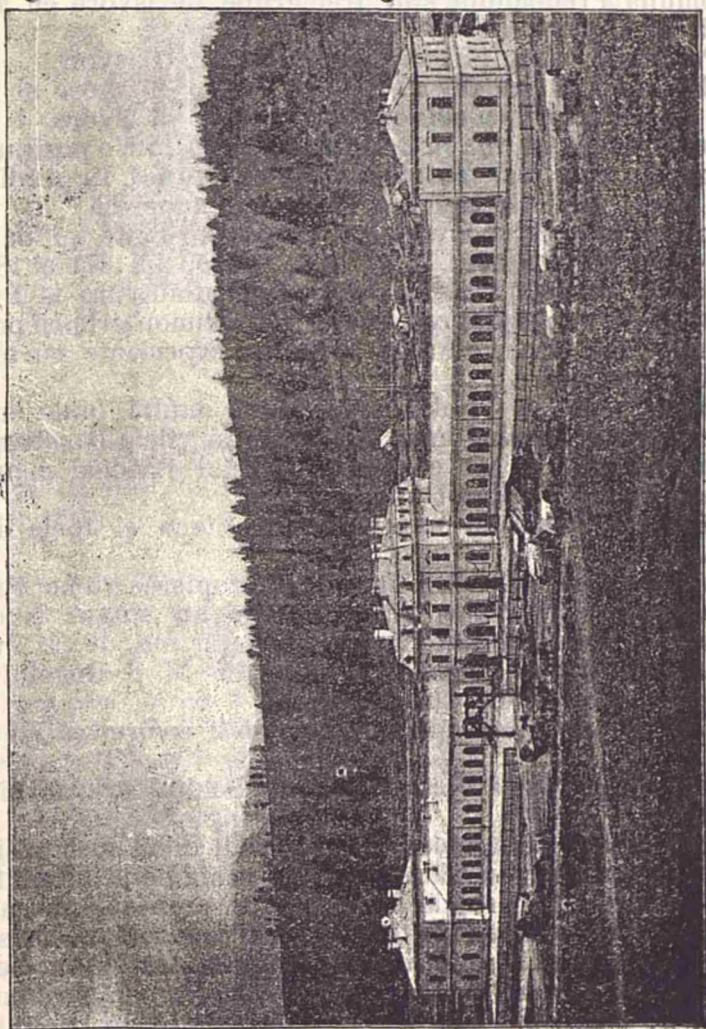
PREDEALUL

Predealul, cu o populație de 3.500 locuitori, se află în județul Prahova la frontiera Austro-Ungară.

Este așezat pe culmea Carpaților.

Localitatea e foarte muntosă și înconjurată de păduri de brad, foarte întinse, pe munții cunoscuți sub numele de Bucegi.

Vedere din Predeal: Gara.

Clima e plăcută, diminețile și serile sînt rēcoroșe.

Administrația Domeniului Corónei are mai multe construcțiuni în formă de vile. Asemenea sînt mai multe hoteluri și

vile particulare cu tot confortul necesar. La schitul Predeal, s'a construit în 1897, alături de Predeal un *Sanatoriu*, de către Ministerul Cultelor, pentru elevii liceelor statului, debili de constituție, cari sînt trimiși acolo în timpul vacanțelor de vară. Aceste Sanatorii școlare sînt cunoscute în Germania sub numele de «*Colonii de vacanție*».

Predealul e o bună stațiune climaterică de munte și e vizitat pe fie-care vară de 300 — 400 de bolnavi, suferind de anemie, cloro-anemie și bôlele căilor respiratorie.

În comuna Predealului sînt trei grupe de isvóre cu ape minerale și anume:

- I-a Pe valea Joiței, în cătunul Predeal cu 1 isvor
- II-a Pe valea Răsnovei cu 2 isvóre și
- III-a La Schitul Predeal cu 3 isvóre.

Schitul-Predeal se află în apropierea gării, într'o pozițiune pitoréscă din cele mai frumoase ce avem în țară. În grădina acestui schit sînt cele trei isvóre cu apă minerală.

Descoperirea acestor isvóre cât și a celor-l'alte se datoresce d-rului Davila, care le găsește în 1859. În 1871 și 1872 d-rul Văleanu, profitând de militarii ce se afla în vara la Predeal, cât și de copiii din orfelinatul Pantelimon, trimiși pentru vacanțe aci, face o întrégă serie de experiențe cu tóte apele din Predeal.

În timpul verei, la Predeal vine fórte multă lume, mai mult pentru aer, locuind prin hotelurile și vilele construite în mare număr și cu tot confortul. Schitul Predeal e proprietatea Statului; debitul apelor e mic.

La 1873 s'a trimis la expoziția din Viena și apele din Predeal.

Apele din Valea Joiței sînt situate în apropierea vămii Predeal lîngă șosea. Pe Valea Joiței se află un singur isvor, care analizat, s'a constatat că are mai mult *iód*, de cât Vulcanul din Dâmbovița. Proprietatea aparține M. S. Regelui și Eforiei Spitalelor Civile din București.

Pe valea Răsnova, se află o grupă de 2 isvóre cu No. 1 și 2.

Isvórele de pe Valea Joița și cele din Schitul Predeal sînt pentru büt.

Isvórele cu apă feruginósă de la Predeal au fost găsite de Fink, telegrafist din Câmpina, care schimbând stîlpii telegrafici, observă în gropile lor o apă feruginósă, pe care d-rul Văleanu examinând'o, a găsit-o fórte concentrată. Există 2 isvóre, cel d'al doilea se află pe proprietatea Manuc-bey, nu depărte de isvorul No. 1. Ambele conțin acid carbonic, carbonat de magneziu etc.

Isvórele din Răsnova sînt pentru băi.

Sînt bune: în contra intoxicațiilor palustre la copii, reumatismelor chronice și scrofulosei la copii, limphatismului, paralisiilor, și în contra ulcerelor cronice.

Din comuna Predeal face parte și cătunul *Poiana-Țapului*.

Poiana Țapului.

Are o pozițiune încântătoare, aer curat și sănătos.

Este o stațiune de vilegiatură pe timpul verei. Traiul este foarte efin.

Dr. Șaabner-Tuduri.

O minune în știință.

Oftica este boala cea mai răspândită în zilele noastre. Nu e aci locul de a arăta cauzele care se unesc pentru a o lăți tot mai mult. Totuși pină astăzi, oftica este *bóla care nu iartă*.

O veste imbucurătoare ne sosese. Renumitul profesor Giuseppe Bandiera din Palermo, un învățat care a îmbătrănit în știința pe care o profesază, după lungi și adinci studii, a descoperit un remediū foarte bun contra microbilor ofticeși și în urma succeseilor ce a obținut și a însemnătăței descoperirii sale, își propune să supuie specificul său cercetării unei comisii numită de guvern pentru ca să încerce noul remediū în spitalele civile și militare și apoi a le face cunoscut prin conferințe în principalele orașe ale Italiei.

Doctorul Bandiera locuiese la Palermo, el posedă dejă un mare număr de atestate de la medici ca și de la bolnavii vindecați ca prin minune. Jurnalul *Il Secolo* din Milan (No. 7.848) fu cel dintâit care anunță fericita descoperire omenirei suferinde.

Iată ce scria acel jurnal: «Remediul oferit pentru vindecarea ofticei este, după cum se crede, un antiseptic. Doctorul **Bandiera** susține că remediul său face să dispară simptomele ofticei în timp de 2—3 săptămâni, omorând bacilul lui Koch, și că bolnavul este vindecat cu desăvîrșire în 40 de zile. Doctorul **Bandiera** dă doctoria sa tuturor celor ce au nevoie. El va publica o analiză a descoperirii sale, de îndată ce comisiunea sanitară se va aduna.»

Terminând dicem: Bolnavilor! grăbiți-vă a vă duce la ilustrul și bătrânul doctor. Nu aveți timp de pierdut: adesea cea dintâi tuse este începutul acestei boale care nu iartă.

ȚILE MARI

 amenii sărbătorească *țila născerii, țila numelui și țila căsătoriei*; aceste sînt țilele cele mai mari din viața unui om. Națiunile serbeză țilele cele mai importante din viața lor în lupta pentru traiu și afirmarea existenței lor față de celelalte popore cu cari vin în contact.

Fericit e omul care ajunge a-și sărbători cele trei mari epoci din viața sa.

Fericit este poporul carele în lupta înverșunată pentru traiu pecetluesce cu sangele și faptele sale câte-vă țile din viața sa, vrednice d'a fi sărbătorite, prin care își asigură un drum larg și cale îndelungată între șirurile de popore mari și mici cu care el trăesce împreună.

Nemul nostru Românesc are și el sărbătorile sale, țilele sale sfinte multe la număr față de scurtul timp de când trăesce pe pămînt, însă țara Românească are pînă ađi *două mai înalte și mai însemnate țile mari* în cari se concentrează tótă munca și strădania sa de la descălecarea lui Radu Negru și Măndrului Dragoș Vodă pînă ađi.

Acele țile sînt **24 Ianuarie și 10 Maiu**. Nu pôte graiul omenesc vorbi, nici pana scriitorului celui mai iscusit spune totul cât se cuprinde în aceste țile. Ori ce încercare d'a zugrăvi mărețul tablou al acestor țile e zadarnic, dacă cineva nu e pătruns de măreția faptelor petrecute în vécuri pînă la aceste date (24 Ianuarie 1859 și 10 Maiu 1866/77/81).

Vedem cu multă bucurie însă că se fac încercări, putem să dicem destul de reușite, pentru descrierea spre eternizare și popularizare a acestor țile scumpe nemului nostru, de către apostolii învățămîntului.

Prima broșură populară apărută în acest sens patriotic-naționalist este a harnicului și iscusitului nostru colaborator d-l **I. N. Ciocan**, Institutur-Bucuresci, cunoscut cititorilor noștri prin scrierile sale frumos alcătuite.

Ne face plăcere a extrage câte-vă părți mai semnificative

din mica și tot odată marea broșurică amintită, pentru curiositatea cititorilor noștri:

24 Ianuarie (1). Intr'o frumoasă și clară poemă istorică autorul arată origina Românilor din marele imperiu Roman pe care îl asemănă cu o falnică strejărime din Alpi; țice în partea finală a poemei ca concluzie:

«Stejărimea-î mare ađi; e frumoasă și voinică de la Dunăre la Mureș, de la Nistru pîn' la Tisa; ea coprinde tot «Carpatul, ba se 'ntinde și 'n Balcan, și-și dă mâna din Carpați strejărimea cea voiósă cu cea din Alpi, Ceveni și Vosgi, «Pind și Pirinei, ca nisce drepte surori.

«Acésta e povestea stejarului voinic și falnic, ce din Alpi «a seménat ghindă multă și frumoasă la Apus și Mézá-Nópte, «Mézá-đi și Răsărit; iar *stejarul cel crăcos, înalt, falnic și «vînjos e străbunul nostru tată*, e Marele Impérat Traian.

«Stejărimea cea voiósă a Colnicilor din Alpi e *străbuna «nóstră mamă*, e Impéráția Romană. Vintul tare și puternic «ce-a suflat din Vest spre Est, ducénd ghinda 'n depártare «peste munți și peste mare, din Alpi tocmăi în Carpați, e «porunca cea din ceruri, care-a đis latinitađii, să se 'ntindă «să măréscă în multe părți și să trăiască mi de vécuri.

«Stejărimea Carpatină seménată printre stânci, peste «déluri și coline, pe șesuri lungi și văi adânci este astăđi «Románimea, *fica Romei cei bătrâne*; sintem noi fiți mai «micți ai marclui Imperiú Roman, sint fiți lui Traian.

Tot în formă de prosă poetică autorul descrie năvălirile barbarilor (pe scurt) și alungarea lor; unirea principatelor; alegerea lui Cuza și principalele evenimente din acest timp, presărând ici colea cuvintarea cu frumoșe versuri, culese de la autori însemnați și bine potrivite.

Milcov sec!

De unde-ți vine numele, piriú fără putere?
Sfirșitu-ți de vrea să-ți dobândescă
Lumea, oftând in veci să te urască.

Alla.

Aidi Române! Aidi voinice!
Lasă ripe, văi, colnice!
Aidi moșneni de vitejie!
Lenea nu e dată ție!

Aidi voinice biruesce!!

Autorul închee cuvintarea cu *Hora unirei* pe care țice că n'o pôte cântă, căci pe lângă inima de Român, trebuie și glas de inger, fiind-că-î cântec sfint; il cântă școlariți; il cântă țara întrégă, il cântă Románimea tótă, căci țara este sfintă, némul este mare.

(1) Cuvint ținut în țiaua de 24 Ianuarie 1900 la șcôla No. 16 de băeți.

10 Maiu (1).

Primăvara, frumoasa lună Maiu, lună a dulceni și de viață dădătoare primăverii, este luna cea mai scumpă a nămului nostru românesc, pentru-că este luna cea mai scumpă de noroc pentru noi toți.

Așa începe autorul:

Peste biata noastră țară multe secolii a fost iarnă, însă acum e primăvară căci luptat-a biet Românul multe secole tot d'arândul.

dar adevărata primăvară nu este de cât ați, căci ați simțem noi liberi, ați facem noi ce vrem, astăzi avem voc sub cerul liber să cântăm a strămoșilor mari fapte, a noastră neatarnare și falnică regalitate.

În lungul freamăt de suspine din codri cu sfinte jertfe plini, au răsărit viteji stejari ce cu lacrimi și cu sânge ne-au dăruit pe 10 Maiu.

Citeză anii 1821, 1848 și 1859 arătând în cuvinte scurte și bogate în conținut importanța lor.

Describe în câte-vă rînduri bine aranjate intrarea M. S. în București pe la șosea, locul unde se ține discursul.

«M. S. Scumpul nostru Rege, intrând în România, nuntă mare a făcut și s'a legat cu jurământ, ca el să fie mirele «ei credincios, iar ea, România, să-i fie lui mirésă mândră, «iubită și frumoasă».

Describe în scurt, dar frumos, răsboiul, independența și regalitatea, presărând cu cuvinte alese și drăgălașe cuvîntarea, îndemnând la muncă și economie pe profesori, copii, părinți și pe toți Români.

«Dumnezeu va scrie în cartea Lui cea mare, a popórelor de pe pămînt, încă o di sfintă, înc'un 10 Maiu pentru nămul românesc, ziua în care Regatul se va face Imperiu, iar Regele Impărat».

Înainte d'a încheia cuvîntarea aduce omagii d-lor C. I. Istrate, actual Ministru, și d-lui Spiru C. Haret, fost Ministru. pentru grija cea mare care au purtat-o și o pörtă acestor zile mari ale nămului.

Inchee cu frumoșele versuri ale lui Alexandri.

Onor, mărire, fală și viață și tărie

Să fie a ta parte în secolii, Românie!

Redacția revistei «Albina» nu pôte lăudă în de-ajuns asemenea cuvîntări patriotice ținute la mari solemnități; felicită pe colaboratorul ei, d-l Ciocan, dorind ca mulți să-l imiteze.

Acéstă mică broșură merită a fi în casa orî-căruî Român de la sat și de la oraș. N'ar fi rău dacă s'ar cumpără pentru premii, mai ales că prețul e numai 50 bani.

R.

(1) Cuvînt ținut la șosea față fiind d-l Ministru, 10 școli, părinții și altă lume.

Invențiune pusă în practică.

D-l inginer silvicultor al Statului, N. I. Rădulescu, a făcut primăriei Capitalei cerere, pentru a i se acordă un termen în care să stabilească navigațiunea pe Dâmbovița, în raza orașului, cu aparatul de plutire inventat de d-sa. Acest aparat care utilizează chiar forța curentului apei pentru mișcarea sa, va pute permite plutirea vasului atât în josul cât și în susul apei fără intervenirea vre-unei forțe streine.

Primăria a admis cererea d-lui Rădulescu.

În acest cas ar urmă ca primăria Capitalei să facă ca totă apa Dâmboviței să curgă pe canalul ei, fără a se mai da o parte pe șanțul numit Ciorogârla, unde numai în casuri când vine mare să se dea prisosul ca să nu producă inundații Capitalei.

Felicităm pe d-l Rădulescu pentru invențiunea sa și dorim a o pune în aplicare și pe alte ape sau riuri din țară.

CONTRA ALCOOLISMULUI

Scrisoare către săteni.

Șă vă spun drept, mi se rupe inima, când vęd pe câte vre-un sătén bét. Ce urît e să fii bét; nu numai vouă vă șade urît, dar tuturor ómenilor.

Câte rele nu aduce beția!... Relele sînt multe, dar le vom lua aci pe cele mai de căpetenie.

Te sărăcesce și la cap și la pungă! Căci omul cu cât bea mai mult, cu atât se tãmpesce mai mult, începe să uite... și apoi devine și sărac, lipit pãmîntului. Și vai de lume să fii în așa stare, și să mai ai pe lãngă tine și vre-o cincii sau șese guri, cari așteptă de mîncare. Ia uitați-vă și voi după un om beat. Ce trist tablou la vedere! Il veđi d'abea mergënd, se împleticesce, aprópe să cadă... înjură, lovesce și e batjocura lumii. De câte-orî n'ați auđit: Auđi fa Ileano, pe Radu al Stancăi îl aduseră bét mort, ci-că fu la cărciumă și beu, beu, pînă ce cuđu sub masă. Uf! ce rușine... și se mai đice

că omul e făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Curios de tot...

Apoi la un bețiv îi vei vedea casa goală, pentru-că fiind prins de patima beției e nevoit să vîndă din casă tot ce să-și satisfacă cu banii luați patima sa nerușinată. Vei vedea pe nevastă-sa, dacă din păcate o are, plină de vînatăi, din cauză că bărbat-său când vine o bate, — bine înțeles el nu scie ce face — o vede galbenă, istovită și fără nici un strop de lapte pentru copilul de la țită. După ce o bate, se culcă și la sculare singur se miră de prostiile, pe cari le a făcut în ajun, Și apoi să ne închipuim că mîore. Cîta nefericire nu lasă în urma sa, mai cu sémă dacă e însurat. Lasă o nevastă și o dröe de copii; toți nefericiți, datorî vînduți la cărciumar, așa că toți rămân pe drumuri.

Patima beției e o bolă care a secerat multă lume, e o patimă care sbuciumă nu numai țara noastră, dar și cele-lalte multe țări din lume.

Cred că v'ați convins întru cât-va, iubiți sătenî, de rëul ce vi-l aduce alcoolismul. Am vrut ca această mică scrisöre să fie publicată în revista «Albina», pentru că e una din revistele care a luat chestia alcoolismului la cercetare și e o revistă făcută pentru popor, pentru luminarea vöstră, iubiți sătenî.

Atât de data astă, cred că cu altă ocașie să mai ridic glasul contra acestui îngrozitor foc, care prăpădesce omenirea întregă.

De la Olt.

DE ȚINUT MINTE

O aplicare rea nu e la început de cât ca un trecător în sufletul nostru, apoi ea ajunge öspe, și în sfîrșit poruncesce ca și un stăpîn.

Sörele nu așteptă să fie rugat ca să-și dea partea lui de lumină și de căldură. Să facem și noi tot ca el!

DIN POPOR

CHIRA

Din vad din Brăilă
 Mai de jos de schilă
 Mi se încarcă, încarcă
 Cu șase sandale
 Cincî corăbióre

Numai fir și ibrișin,
 Postav de cel bun,
 Sculurî de mătase
 De marîă drăgósă,
 De femee iubetă;
 Dar cine le încarcă?
 Harapul cel buzat
 De la Beligrad
 Mult e negru și ciudat
 Cu solzi după cap
 Tot ca ai marî de crap
 Și el când mai încarcă
 Tot bufi butlăgele
 Carî sînt mai micî
 De o sută și cincî.
 Pă vin cine-l scóte?
 Chira chira lină
 Flóre din grădină
 Frumușică zină
 Tinēră copilă
 A noastră *străbună*
 Surióră bună
 D'un tată ș'o mumă.
 Iar harapul că-mî grăiă:
 Chiro chiro lino
 Ia-mă tu pă mine
 Că mult și o fi bine.
 Așternutul tēū
 Fir și ibrișin
 Postav de cel bun,
 Căpătăiul tēū
 Parale mărunte
 Că la mine-s multe,
 Invelișul tēū
 Galbenî veneticî
 Că la mine-s mulți.
 Dar Chira că-mî grăiă:
 Dur, harape dur
 Că eu te-oiū lua
 Și tu că mă-i duce

In țara hărăpescă
 Ele m'or vedé
 Surorile tale
 Cumnatele mele.
 Unde harap s'a vĕđut
 Și s'a pomenit
 Harăpóică albă și harap negru.
 Harapu auđiă
 Mult vin că-mî scotea
 Pină Chira se îmbătă
 Și el că mi-o luă
 In caic că mi-o puneă.
 Pe Dunăre porneă.
 Pe Dunăre în jos,
 Mergeă cu folos.
 Caicul îmi săreă
 Mai icî mai colea
 Căt mănăstirea.
 Harapul ce-mî făceă?
 Caicu îmi opriă
 Pe la mez de nópte
 Când urma pe tóte
 Cu sudorî de mórte.
 Și ei când soseău tot frațiî Chirei
 Hoți ai Brăilei,
 Șerpi ai Dunărei,
 In caic se puneă,
 După harap că porneă
 Pe Harap mi-l soseă
 Și el ocoleă
 Inainte-mî treceă
 Și înapoi se întorceă.
 Cel mai mic Marin
 Paloș din tēcă trăgeă
 In cărmă că-mî isbeă
 Caii vârteją
 Caicu lor trăgeă
 Lângă Chira că-mî veniă.
 Chiro chiro lino,
 Frumușică zină
 Tinēră copilă
 A noastră surióră bună,
 Din și Constantin
 De plete o luă
 In caicu lor o puneă

Și ei că mi pornea
Pe Dunăre în jos
Mergea de folos
Acasă că mi-ajungea
Din pörta că-mi strigă
Deschide mamă pörta
Să-mi bag hasnaua
Și totă puterea.
Chira că mi răspunde :

Alei Dine Constantine,
Eü că nu pociu,
Că eü sînt legată
Cu plete din cap
În stâlp de catarg
Jos la uturag
Pe chira a luat-o
Harapul ăl buzat

Hristea N. Țapu.
Profesor, Focșani.

LOCUIŢA SĂTÊNULUI (1)

Iubiți săteni,

ă vedem mai întâiu care e locul potrivit de ales, pentru facerea unei case, ca să putem trăi în ea liniștiți, nesuperați de vre-o bōlă venită numai din această cauză.

O casă trebuie potrivită cât mai departe de ape stătătoare, cum de pildă sînt iazurile și mlaștinele și, de e cu putință tot-deauna în partea din susul mlaștinei. Iată care e cauza pentru care dăc să ne ferim de mlaștine: în timpul veriî din pricină că în acele ape putredesc diferite corpuri, de plante sau animale; odată cu aburii ce-î vedem că se ridică diminețile, se ridică și o bōlă ce se numesce friguri, aburii sau păcla ridicată de pe acele mlaștine se împrăstie în aer, se introduc în case pe ferestre și ușe și îmbolnăvesc numai de cât pe cei ce trăsesc în ele. Casa s'o facem în partea din susul apei, pentru-că vîntul cele mai de multe ori suflă din acea parte alungând păcla aducătoare de bōle.

În cazul când alt chip nu este, pentru ca să putem fi apărați de păcla aducătoare de friguri, trebuie să sădim copaci cât de mulți și deși în partea dinspre baltă. Copacii sădiți au puterea de a opri vaporii de apă nelăsându-î a pătrunde în casă. Locul ales pentru a ne clădi locuința trebuie să fie cât se pōte mai ridicat, căci în tot-deauna la locul ridicat aerul se schimbă mai ușor din cauza vîntului și decî e mai sănătos.

Să ne ferim de locurile umedōse, căci și casa ne va fi umedă.

Cei ce trăsesc în case umede, se îmbolnăvesc de o bōlă tare grea numită reumatism. Li se umflă încheeturile picioarelor și a mînilor, simt o durere grozavă în acele părți la ôse și cu timpul această bōlă îî duce la mormînt.

Fața casei s'o potrivim în Miază-zi, căci numai ast-fel sōrele dătător de viață pōte să se uite în ea cea mai mare parte din zi.

(1) Din cuvîntarea ținută la societatea culturală din comuna Văleni-Stănișōra, societate formată din îndemnul d-lui I Kalinderu și prin stăruințele neobosite ale d-lui Candale.

Sorele este dătător de sănătate. El omoră cu rațele lui multe boli ce ne-ar pricinui chiar morțea. Un proverb dice: «In casa unde intră cât mai multe raze solare, acolo intră cam rar doctorul».

Deci o casă trebuie să fie cât se poate mai bine luminată de lumina zilei, pentru ca ea să fie sănătoasă. Lumina intră în casă pe ferăstră; deci cu cât ferestrele vor fi mai mici, cu atât lumină vom avea mai puțină și casa va fi nesănătoasă. Cu cât însă ferestrele vor fi mai mari, cu atât lumină vom avea mai multă și casa va fi mai sănătoasă.

D-văstră știți foarte bine, că popușoiul răsărit la umbra copacului, rămâne închiric, se îngălbenesc și nu dă rod. Din ce cauză? numai și numai că n'a avut lumină destulă. Dacă am duce o plantă într'o pivniță la întuneric, după câte-va zile vom vedea că din ce în ce se face mai galbenă și la urmă totă se usucă, pierde. Din ce cauză iarăși? Tot pentru că n'a avut lumină. Dacă plantele fără de lumină în deajuns se închircesc și nu se pot dezvoltă cât ar trebui, oare omul trăind într'o casă cu ferestre mici de tot, unde lumina sorelui nu poate să pătrundă în deajuns, nu i se întâmplă ca și plantei? Cu părere de rău o spun, cum că cea mai mare parte din casele sătenilor noștri, sînt cu ferestrele mici și acelea încă cîrpite cu hîrtie, sau cu câte o bucată de pînză.

Omul trăind în case în care e mai mult întuneric de cât lumină, e galben la față și fără nici o vlagă în el. În ori-ce moment bôlele tare ușor se prind de dînsul, și în loc să-și trăească viața întregă și-o trăească numai pe jumătate sau și mai puțin.

Copiii, cari sînt ca nisce mlădițe tinere, în timpul Iernei fiind nevoiți să stea numai în casă, se închircesc, se îngălbenesc întocmai ca și popușoiul de la umbra copacului.

Pînă acum v'am vorbit de locul, pe care trebuie să ne clădim o casă; încotro trebuie să o aședăm cu fața și cum trebuie să fie făcute ferestrele.

N'am mîntuit încă. Mai sînt multe ce trebuie să observăm la facerea unei case. O casă cu o singură odaie și o mică tindă, nici odată nu poate să fie în deajuns, pentru un om gospodar, și după mine nici nu i se mai poate da numele de casă. Casa trebuie să aibă mai multe odăi încăpătore, pentru că numai o singură odaie nu poate să ne fie în deajuns la diferitele noastre trebuințe, neputendu-se ține o curățenie cum se cade.

Ori cum ar fi făcută o casă, trebuie să aibă numai de cât o odaie ce să servească pentru bucătărie, o odaie unde să stăm în timpul zilei și o odaie de dormit.

Deci, pentru ca un om să trăească cu adevărat omenește, trebuie ca casa lui să aibă cel mai puțin aceste trei despărțituri ce vi le-am spus. Pereții caselor trebuie făcuți cât mai înalți, căci pe lângă că cuprinsul odăilor e mai mare avem unde face și nisce ferestre mai mari. A doua pricină pentru care dic că odăile să fie mai multe și mai mari la o casă este și acesta:

Pe lângă alte multe condițiuni aerul curat, e azei ce ține pe om sănătos, în stare de a-și câștiga hrana de toate zilele. Aerul pe care nu-l putem vedea noi cu ochii și nici nu-l putem simți de cât când e în mișcare (vântul), se compune din mai multe părți, dintre care cea mai de seamă se numește oxigen. Când ne resuflăm nu tragem în noi alt-ceva de cât aer.

Oxigenul este aceea parte a aerului care dă viață ființelor și plantelor.

Fără oxigenul din aer n'am pute să respirăm. După cum un pește mure când îl ținem afară din apă, tocmai așa o ființă sau o plantă nu poate să trăiască fără oxigenul din aer. Fără oxigen nici focul nu poate să ardă. O luminare aprinsă pusă sub un pahar de sticlă vom vedea că se stinge. Astupând amîndouă deschideturile unei sobe în care arde un foc sdravăn, vom vedea că se stinge. O mică pășerică pusă într'o oală și astupată bine se înădușă. Din ce cauză credeți? Numai pentru că oxigenul se mântue și nu mai are pe unde veni altul.

Atât noi cât și cele-lalte ființe tragem în corp aer. Din acel aer numai aceea parte numită oxigen e întrebuințată, cele-alte părți rele, nefolositoare vieții sînt date afară îndărăt. Corpul primesc numai ce e bun, iar ce e rău alungă afară. Aerul dat afară din noi este în tot-deauna aer rău, stricat și nefolositor vieții.

C. Dimitriu.

M Ț R U L

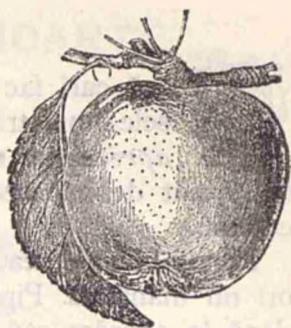
resce sălbatic prin pădurile noastre. El cere un pământ bogat și un loc deschis. La noi în țară, mai bine crește pe la pîele munților unde căldura peste vară este mai scădută și aerul mai umed de cât la șes, unde sînt expuși la bôle, ca gangrena și tăciunele.

Rădăcinele mărului se întind mai mult în latură de cât în profunzime. Se cunosc peste șese sute soiuri de meri, însă pentru cultură, se vor alege numai acele soiuri, cari se potrivesc cu clima și cu pozițiunea locului.

Merii se prăsesc din sîmburi, iar merii de dulcetta se pot înmulți și prin lăstarii cari dau din rădăcină. Pomișorii de un an se cultivă și se cresc

în școala provisorie, sau dacă sînt destul de mari, se sădesc de-a dreptul în școala de altoit.

Altoirea se face mai tot-d'una în trunchi, aproape de pămînt, și modul de altoire este prin alipire (copulație), sub cîjă și în despicătură; altoirea cu frunză nu prea se prinde. Pentru formarea pomilor în piramidă se întrebuintează trunchiuri de meri de dulceta pentru altoit.

Măr crețesc.

Sădirea merilor pe locul definitiv trebuie bine îngrijită, ca să nu se sădescă mai adînc în pămînt de cît au stat în pepinieră.

Ramurile se tund în fie-care an, pînă ce trunchiul va căpăta grosimea potrivită.

Mărul crește înalt de 10 metri și trăește peste 100 de ani în locuri bune.

O cugetare pe săptămână.

Nu lăsa somnul să-ți închidă ochii, mai nainte de a fi cercetat fie-care faptă de peste ȕi. Numai așa te vei face mai bun și mai muncitor!

Bólele piciorului porcului.

Sorcii cari fac drumuri lungi, cei cari merg pe șosele împietrite, se *bat la picioare*, sufer adesea de *aprinderea copitelor*. Rêul, în casuri grave, pôte să fie urmat de căderea unghiilor, precum și de alte complicațiuni.

Porcii bolnavi staū mai mult culcați, sint triști și de multe ori nu mănâncă. Pipăind unghiile, simțim că ele sint calde; dacă le apăsăm sau le strângem cu mâna, animalul arată durere.

Ca *tratament* se recomandă a se lăsa animalul în liniște, într'o cocină curată în care s'a pus mult așternut.

I se va da sare amară pe gură 50 pină la 100 grame topită în apă, și dacă este cu puțință, se oblojesce piciorul cu cataplasme de făină de in, sau mai bine, i se fac băi, ținându-se animalul câte o jumătate de cês de 2 ori pe zi, cu piciorul în apă rece, sau mai nemerit într'o apă curgătoare.

Furunculul inter-digital sau *panaritul* — *sugiul*, — constă într'o inflamare urmată de mortificarea pielei dintre unghiile animalului. Pielea mortificată depărtându-se, rămâne în locul ei o rană, care de obicei se vindecă repede dacă este bine îngrijită.

Porcul bolnav schiopătă, are piciorul cald și dureros.

Bóla provine din necurătenia cocinei, când murdăriile intrate în putredire se îngrămădesc între unghii și irită pielea de aci. Asemenea corpurile tari, bucățile de lemn și mai ales pietrele care s'ar prinde între degetele animalului, prin apăsarea ce produc, pot da loc bólei.

Ținerea cocinelor curate, aplicarea oblojelelor cu făină de in la început, iar mai târziu, când pielea mórta s'a depărtat, tratarea rânei rămase cu spirt, spirt canforat sau mai bine cu apă fenecată, sint mijloce care se recomandă pentru vindecarea rêuului.

Irimia Popescu

Medic veterinar.

Pagina glumătă

SCĂPAT DE LA MOARTE

Ianoș, vădend un om care se spînzurase de un copac tocmai la marginea unei ape adînci, alergă, se sui în pom și cu un cuțit tăia fringhia, exclamând: L-am scăpat de mörte!

Din înțelepciunea lui Solomon.

Mustră pre cel înțelept și el te va iubi; dă sfat celui înțelept și mai înțelept se va face; arată celui drept și va urmă a învăța.

O inspecție a d-lui Kalinderu la Predeal.

În ziua de 31 Maiu a. c., d-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei, inspectând domeniile Caraïmanu și Clăbucetu-Tauru, conform cu obiceiul d-sale iubit de a se interesă de mersul culturii la sate, a vizitat și frumoasa școlă a comunei Predeal, ce se află pe Domeniul Corónei, făcută de această administrație.

Domnul Kalinderu a căutat să cunoscă cu ocazia acesta cu de-amănuntul progresul ce au făcut școlarii săteni la studii, la lucrări practice și în celelalte direcții, rămânând mulțumit de toate și mai cu seamă de modul cum elevii au întinat cântările bisericesci și imnurile naționale.

D-sa s'a interesat și de modul cum băieții fac exercițiul militar, arătându-le importanța acestui exercițiu. Învățătorii sînt datorii să crească copiii, a dis d-l Kalinderu, cu arma în mână, căci trebuie să învețe încă de mici ca s'o iubească, pentru-că ea e mijlocul prin care ne-am câștigat independența și ea în mare parte va fi acela, care ne va menține-o.

Exercițiile de gimnastică nu trebuie nici ele uitate, căci cu ajutorul lor, aceste brațe vor fi întărite, ca copiii de acum să pórte cu ușurință armele la trebuință, când vor ajunge bărbați.

Nu se scie, ce va fi în viitor, ce foc ne așteaptă, acum însă în toate colțurile lumii puștile atît de trist răsună.

De aceea să ne îngrijim și să ne străduim cu atît mai mult de a inspira copiilor acea bravură și acea iubire de patrie, care să-i îndemne să móră pentru țară, simțind cinstea deosebită, ce le aduc asemenea fapte mari.

D-l Ion Kalinderu a dat cu această ocazie o gratificație d-lui învățător D. Râpeanu, ca semn de mulțumire pentru zelul ce arată, ca să îndeplinească sfaturile ce d-l Administrator al Domeniului Corónei le dă prin circularile sale învățătorilor școlilor de pe aceste domenii.

C.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Elemente de cultura pomilor fructiferi, de G. Crăciunescu, silvicultor. Prețul 30 bani. Ar fi una din cele mai potrivite cărți pentru ori-ce satean, atît prin conținutul ei folositor cît și prin prețul foarte estin.

A se adresa la autor în Calafat.

Două cuvintări:

24 Ianuarie și 10 Maiu, de I. N. Ciocan, institutor. Prețul 50 bani. Cere-rile se pot adresa autorului său Revistei «Convorbiri didactice.»

Pentru Români, de Ilarian Velculescu, Ion I. Teodoru și I. N. Ciocan. Prețul 50 bani. Depositul la librăria Alcalay.

INFORMAȚIUNI

Îată deciziunea onor. Minister al Instrucțiunii publice în privința cărților didactice:

Art. I. Nici un elaborat de cărți didactice primare, prezentat spre cercetare ori reevaluare, nu se va mai primi la minister de cât însoțit de chitanța unei casierii publice, constatătoare că s'a plătit taxa de lei 30 în comptul ministerului cultelor și instrucțiunii publice.

Art. II. Autorisarea pentru punerea în vânzare a cărților didactice primare, aprobate, nu se va da de cât atunci când autorul va depune la minister chitanța unei casierii publice, constatătoare că s'a plătit taxa de lei 70 tot în comptul ministerului cultelor și instrucțiunii publice.

Art. III. Odată cu depunerea chitanței despre care tratăză art. II, autorul este obligat să depună la minister și 30 exemplare din cartea sa.

Art. IV. FONDUL construit din aceste taxe de 100 lei, va fi întrebuințat numai pentru remunerarea comisiunilor însărcinate cu cercetarea manualelor didactice primare.

* * *

Elevii școlii normale a Societății pentru Invățătura poporului Român, au reușit toți câți s'au prezentat atât la înscris, la oral și practică pedagogică. Comisia a fost compusă de d-nii D. Bungheteanu și Mihail Dragomirescu.

* * *

D-l Ion Kalinderu continuând cu incurajarea și îmbunătățirea situației societăților culturale de pe Domeniul Coronei a dăruit acum de curind societății «Petre Mavrogheni» de pe Domeniul Cocioc, mai multe cărți pentru mărirea bibliotecii existente.

În ultima ședință, făcându-se cunoscut de comitet membrilor despre această donație, s'a luat hotărârea din partea acestora de a mulțumi d-lui Administrator al Domeniului Coronei.

Urmărim mersul acestor societăți, căci credem că ele vor contribui ca să desvolte simțul de asociație în țară, de care se simte atâtă trebuință, nu numai între săteni, dar în toate părțile societății.

* * *

La 1 ale curentei s'a adunat Consiliul de administrație al noii societăți «Ceres» și a ales personalul administrativ.

D-l A. Alimăneșteanu a fost ales director al societății; iar d-l D. G. Ionescu, a fost numit inspector general.

Societatea a însărcinat pe acești domni ca să facă toate demersurile necesarii pentru ca societatea să intre în acțiune.

* * *

În zilele de 1, 2, 3 și 4 Iulie, se va ține în Capitală un congres al tuturor învățătorilor și institutorilor din țară.

Pentru a participa un număr cât mai mare de învățători la acest congres, ministrul instrucțiunii le-a acordat foarte multe avantaje.

Îată programul acestui congres:

Sâmbătă 1 Iulie, orele 8 dimineața, întrunirea membrilor congresului la școala primară de băeți No. 20, general Golescu, str. Azilul de noapte. La ora 9 dimineața se va oficia un Te-Deum la Mitropolie.

La orele 10 dim. întrunirea în sala Senatului, deschiderea congresului, disertația d-lui Ión I. Teodoru, despre educația națională.

La orele 3—6 d. a., prima ședință publică în sala Dacia.

Se vor mai jucă piesele: *Ce face Dracu, De necaz, Ce face beția*, de Th. Speranță.

Duminică 2 Iulie orele 8—11 dimineața, a doua ședință publică în sala Senatului.

La orele 2—5 d. a. prima ședință intimă a tutulor membrilor societății, la școala general Golescu.

La orele 5—7, vizitarea instituțiilor de cultură.

Luni 3 Iulie, orele 8—11 dim., a treia ședință publică în sala Senatului.

Orele 2—5 d. a., a doua ședință a tuturor membrilor societății.

Ora 7 jum. banchetul pentru încheierea congresului.

Marți 4 Iulie, orele 7 jum., plecarea cu trenul din gara de Nord în es-cursiune la Curtea de Argeș.

Ministerul instrucțiunii publice a trimis pe următorii învățători în Transil-
vania pentru a învăța stupăritul la Cudjir : C. Budeanu, com Deleni (Bo-
toșani); Vasile Ciocan, Rădășani (Suceva); C. Miron, Buciumi (Iași); I. Dia-
conescu, Leordeni (Muscel); Prajeanu D., Predeal (Prahova); Pascal G., Po-
dalenî-Cosména (Fălciu); Tăbăcaru G, Săucesci (Bacău); Lazăr Arjoceanu,
Bălănesci (Gorj).

Comparând sub raportul instrucțiunii cifrele recensămîntului din 1894 cu
acele din 1899, găsim următorul rezultat :

Cu știință de carte în 1894 sint: bărbați 511.328, femei 175.558, total
686.886.

Fără știință de carte în acelaș an, bărbați: 2.227.715, femei 2.491.648, total
4.719.363.

În anul 1899 găsim: cu știință de carte, bărbați: 770.896, femei 253.191,
total 1.024.087.

Fără știință de carte: bărbați 2.224.000, femei 2.264.433, total 4.888.433.

Așa dar numărul celor cu știință de carte a progresat de la 12.7 la sută,
câtî se constata în 1894, la 17.3 la sută, în 1898, fiind mai progresat la băr-
bați de cât la femei.

A P E L

Înființând o bibliotecă, sub-scrișii, facem un călduros apel către toți bunii
Români și domni autori, a trimite cărți pe adresa : Bibliotecii populare, com.
Cozia, plasa Podului jud. Fălciu, pentru care le aducem vii mulțumiri.

M. Sandovici, învățător; Gh. Gheorghiu, Gh. Vasiliu, asociați.

MULȚUMIRI

Sub-semnatul, învățător-diriginte al școlii din com. Cleja jud. Bacău, aduc
cele mai vii și căldurose mulțumiri preotului Grațian Carpați, parohul din
localitate, care-și dă un interes deosebit pentru școlă atât prin vorbe cât și
prin fapte. Următoarele dovedesc destul de bine acesta :

a) A dăruit elevilor școlii, în trei ani de-arindul, premii în valoare de câte
șecel pe an.

b) A ajutat pe mulți elevi săraci cu cărți.

c) A făcut cu spesele sale un stég pentru școlă în valoare de șecel lei.

d) A dăruit trei icône pentru cele trei săli de clasa școlii.

e) Acum a cumpărat pentru biblioteca școlii 33 numere din «Biblioteca
pentru toți.»

f) În fie-care an, în ziua de 10 Maiu după Te-Deum, dă o masă tuturor
elevilor de școlă, servindu-le mîncări gustose.

g) Afară de acesta, tot-d'a-una dă sfaturi tuturor sătenilor, indemnându-i
din răspuțeri a-și trimite copiii regulat la școlă și a-și iubi școlă tot așa de
mult ca și biserica. Acestea sint faptele demne de imitat de ori și cine cu
dragoste și interes pentru școlă.

C. Bobărnac.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

A eșit de sub tipar în editura d-lui Socec: ediția III, *Curs de Agricultură practică, pentru școlile Normale, Seminare și de agricultură practică*, de V. S. Moga. Prețul 3 lei.

Apele Minerale și Stațiunile Climatice din România — de Dr. A. Șaabner-Tuduri. Lucrarea aceasta este foarte interesantă pentru toți cari doresc a cunoaște și a se folosi de apele minerale din țară. De vîndare la toate librăriile, prețul este de 5 lei; iar pentru abonații revistei este de 4 lei. Adresându-se direct la autor în București, strada Sălciiilor 26.

A apărut și se află de vîndare pe prețul de 50 bani la toate librăriile: *Cuvinte folosite oricărui Român*, de N. I. Bibiri, institutor în Bacău.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2 500.000 deplin vărsat
Sobe de porțelan albe și colorate
Representanța generală pentru toată țara
ZWAIFEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 11.
Inși, str. Mitropoliei No. 2
Galați, str. Egalității No. 48)

DE INCHIRIAT

Strada Regală No. 14, o locuință.
Strada Stavropoleos No. 15, mai multe locuințe.
Str. Lipșani No. 1, mai multe locuințe.

Informațiuni se pot lua la direcțiunea societății „**Dacla-România**,” strada Vămei No. 3.

o rugăciune prietenilor noștri.

Aprópe dîlnic primim cereri noi de abonamente. Cum însă o dată cu cererea nu ni se trimite și costul abonamentului, sîntem nevoiți a nu trimite revista.

Acastă hotărâre am luat-o în urma unei triste experiențe. Pentru a nu da însă loc la nemulțumiri, rugăm pe prietenii noștri, cari în adevăr doresc a ne servi, să bine-voiască, când ne recomandă noi abonați, să-î îndemne a trimite și banii. Revista este destul de cunoscută; nu există decî nici un motiv de a nu trimite costul o dată cu cererea.

A eșit de sub tipar în editura librăriei d-lui Socec :

CULTURA POMILOR RODITORI

Ediția III, prețul 1 lei.

DE

V. S. MOGA, Profesor de Agricultură.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000 000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vârsați.

Comitetul central:

Laclan Mackintosh Rate, Esquire	la Londra
G. I. Goschen	"
Viscount Duncannon	"
Hon. H. A. Larvrence	"
M. Adolphe Vernes	à Paris
M. Charles Mallet	"

Director general la București,
M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz.
» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalinderu, Principele
Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursala la Braïla, Agenția la Londra.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune » 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve . » 1 075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Baicólanu.

Dir. general E. Grünwald.

„Naționala” asigură contra incen-
diului, a *grindinei*, contra riscului
pierderii valorilor. Asigurările pen-
tru viață sînt primite în toate combi-
națiunile obicinuite ca: *cas de mörte*,
supraviețuire, *zestre* și *rentă*. Sediul
social în palatul Societății din str.
Dómei No. 12. București. Repre-
sentanța generală în București str.
Smărdan, No. 4. Agenții în toate ora-
șele din țară.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde effin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elas-
tic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

» » facon Klappe, 15,95
» » pentru d-nișofit, 14,95, 13,95
» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » besetură, 14,95, 13,95
» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
» » nasturi, 14,95, 13,95
» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95
» » franțuzesc, 12,95
» color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
» piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
» » High-Liffe, 16,95
» color. 12,95, 11,95, 10,95
» » High-Liffe, 15,95, 14,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
» fete 6,95, 5,95, 4,95
» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95
Numai la toate sezoanele se pöte găsi în-
călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de
effine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția.
București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avea un scădămint de 5%
din prețurile inserate, prezentând un coupon.